63ste Jaargang No. 5202

DAGBLAD

Woensdag 3 September 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Adres: Consciëntiesteeg 27. Tel. 1858. P. bus 8. Willemstad

Uitgeester en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14. Oranjestad; tel. 38.

vin vraagt verdeling van het Amerikaanse goud

Drastische crisismaatregelen in Engeland op komst

President Mancheno uit Ecuador verdreven

HET GOUD VAN FORT KNOX.

evin deed een beroep op de erenigde Staten van Noorderika om het goud, dat in fort x ligt opgeborgen, opnieuw erdelen, waardoor de blijvenchaos in de wereldhandel kan den opgelost. Ik ben er zevan, dat dit een van de gste wegen is om te helpen, de koopkracht van de vereste gebieden der wereld wetoeneemt. Hij verklaarde dit een rede tot de machtige Britse ie van Vakbonden (Southport, 2.9).

BEVIN SPREEKT TE SOUTHAMPTON.

Bevin vroeg, dat de arbeiders n de Unie der Vakbonden zoun beloven het gevecht van de oductie tegen uithongering te rijden, zoals de regering strijdt gen de economische crisis. Hij aakte zijn persoonlijke beslisng bekend, om een douane-unie oor het Britse Rijk en het Geenebest te vestigen. Hij zeide, at het ministerie deze beslissing og niet kende. Hij zeide: Ik enk dat wij een gemeenschappejk verweer niet langer kunnen ermijden en dat wij zekere geeenschappelijke economische eginselen moeten aanvaarden ndien wij deze steeds terugkerene crisis willen ontlopen. Wij oeten de balans der betalingen a de zakenwereld rege'en of er al een voortdurende chaos zijn. Er zijn wegen om het te regeen. Ik weet, dat de Noordameikanen van streek zullen geraen, maar op slot van rekening noet iemand van streek geraken. Mijn eigen overtuiging is, dat de Verenigde Staten zichzelf hindeen en hoge belastingen in haar igen land moeten opleggen, omdat zij het goed van fort Knox niet herverdelen. Indien ge een andere goudmijn in de wereld vindt, zou dit je helpen. Het zou een groot voordeel zijn, maar er is goud, dat reeds uit de mijnen gehaald is en dat werkloos ligt. Het goud vrij te geven is een van de snelste middelen om de koopkracht van de verwoeste gebieden der wereld te helpen (Southport, (AP) 2.9).

DE CRISIS IN ENGELAND.

De Britse Unie van Vakbonden, vertegenwoordigend acht millioen arbeiders, nam op het congres te Southport het beginsel aan, dat de socialistische regering de leiding van de arbeid kan nemen in essentiële industriën, die te weinig personeel hebben. Het congres stemde vijf tegen een ter goedkeuring van het rapport van de algemene raad, dat twijfel uitsprak over de beperkte macht van de regering om leiding te geven aan de arbeid. Zo nodig zal men in Mei deze macht vergroten door een meer positieve leiding toe te staan. De verklaring was het onderwerp van drie uren debat en sommige unieleiders vonden, dat de genomen maatregelen niet ver genoeg gaan en dat zij niet voldoende zijn voor een beter regeling van de industrie. Men verwacht drastische beperkingen van niet noodzakelijke industriën in het plan van de regering om de uitvoer te vermeerderen.

Het congres werd gewaarschuwd, dat er werkelijk dringende nood aanwezig is en dat onmiddellijke en drastische maatregelen moeten genomen worden voor een nationaal economisch herstel.

George Isaacs van het mijnwezen, zeide in een rede, dat men de werkweek in de mijnen zal verlengen, maar hij gaf geen bizonderheden over de plannen van de regering.

Men verwacht, dat Ernest Bevin morgen de definitieve beslissingen van de regering zal bekend maken.

Ondertussen breidde de staking in de mijnen in het Zuiden van Yorkshire zich over vier nieuwe mijnen uit, waardoor ongeveer 10.000 mijnwerkers werkloos werden. Gisteren echter keerden verschejdene duizenden mijnarbeiders naar het werk terug. (Southport, (AP) 2.9).

CONTRAREVOLUTIE SLAAGT IN ECUADOR.

Het negen dagen oude regiem van kolonel Carlos Mancheno ligt alreeds in diggelen. Mariano Suarez Veintimilla, de leider van de tegenrevolutie, die Mancheno ten val bracht, nam tijdelijk het gezag over Ecuador op zich.

Mancheno trad afgelopen nacht af, toen de strijdkrachten van de contra-revolutie naar Quito oprukten zonder tegenstand te ondervinden. Van diplomatieke zijde wordt vernomen, dat hij een schuilplaats gevonden heeft in de Venezolaanse ambassade en dat hij zo spoedig als maar mogelijk is het land wil verlaten.

Andere zegslieden beweren echter, dat hij gewoon verdwenen is. Het aftreden van Mancheno werd onmiddellijk gevolgd door het staken van het vuren op alle fronten en dit was tevens het eind van een klaarblijkelijk succesrijke tegenrevolutie, die Zaterdag begon. Nadat Mancheno Quito verlaten had, drongen de troepen in het Noorden van de stad binnen.

Suarez werd vergezeld van zijn collega's uit de conservatieve partij. Hij trad het regeringspaleis binnen en nam het gezag op zich a.s vice-pres.dent, welke post hij bezat onder de regering van president Jose Marie Velasco Ibarra, die door Mancheno gedwongen werd in ballingschap te gaan.

Suarez verklaarde ogenblikkelijk, dat hij geen persoonlijke ambities koesterde en dat hij slechts aan de macht zal blijven zo lang als noodzakelijk is om een buitengewone zitting van het congres bijeen te roepen, dat een president moet aanwijzen voor de tijd, die loopt tot de volgende verkiezingen in Mei 1948. Het congres is samengesteld uit leden, die verleden Juni gekozen zijn.

Kort voordat Suarez het paleis bereikte, riepen burgers „leve de grondwet". Suarez deelde de pers mede, dat er nu weder wettelijke constitutionele orde bestaat. Binnen drie of vier dagen zullen er besprekingen gevoerd worden om de Staatsraad bijeen te roepen om het wettelijk constitutioneel proces te bevestigen.

Hierna zal de Staatsraad een buitengewone ziting van het congres bijeenroepen (Quito, (AP) 2.9).

DE VERKIEZINGEN IN HONGARIJE.

De minister van Inlichtingen te Boedapest deelde mede, dat er op de verkiezingsdag slechts een klein aantal pogingen werd gedaan om de verkiezingen in de war te sturen. De politie kwam tussenbeide en nam de noodzakelijke maatregelen. Bij de verkiezing werden de communisten de eerste partij en streefden zij de partij der kleine bezitters voorbij. In 1945 hadden de kleine bezitters nog 75% van het aantal stemmen. Dit jaar echter hebben verschillende hunner leiders door de groeiende invloed der communisten hun land moeten verlaten en werden zij, die bleven, beschuldigd samen te spannen tegen de communisten. De laatste maar niet officiële cijfers geven een totaal van 360.446 stemmen, waarvan 91.808 voor de communisten, 48.424 voor de kleine bezitters, 74.041 voor de sociaal democraten, 6071 voor de democratische partij enz.

De communisten en sociaal democraten hielden vannacht reeds besprekingen ter verdeling van de posten in het nieuwe ministerie. De verkiezing beslist over de verdeling der zetels in het parlement, dat 15 September bijeenkomt. Iedere partij krijgt een zetel voor iedere 14.000 stemmen. De leider der communisten is Matias Bakosi, de leider der sociaal-democraten Arpad Szakasits en de leider der Hongaarse Onafhankelijkheidspartij is Zoltan Pfeiffer, die vroeger leider was der kleine bezitters. De Hongaarse Onafhankelijkheidspartij haalde 28.692 stemmen. Voor de stemming gaven sommige waarnemers te kennen, dat de communisten sterk genoeg waren om geen toevlucht te zoeken tot fraude (Boedapest, (AP)).

DE SLUITING VAN DE INTERAMERIKAANSE CONFERENTIE.

Trumans tocht naar het Quitandinha hotel was een ware zegetocht.

Toen de stoet bij het hotel aankwam, werden de beide presidenten op de trappen van het gebouw gefotografeerd. Hierna schreden zij naar het podium, dat recht tegenover een halfronde grijze tafel was opgesteld. Om deze tafel zaten de hoofden der vertegenwoordigingen.

Direct nadat beide presidenten gezeten waren, nam de minister van Buitenlandse zaken van Brazilië Fernandes het woord. Na de vertaling in het Engels, namen de vertegenwoordigers een motie aan, voorgesteld door Marshall van de Verenigde Staten en Juan Bramuglia van Argentinië, waarbij lof werd gebracht aan Fernandes voor zijn schitterende arbeid op de conferentie. Fernandes dankte ontroerd en zeide, dat hij geheel zijn leven trots zal zijn op deze motie. Hierna kondigde Fernandes Truman aan met de woorden: Ik heb nu de eer u onze hoge gast voor te stellen den President der Verenigde Staten van Noord Amerika.

Truman ging dan achter het spreekgestoelte staan aan de rechterzijde van het podium. Hij stond daar glimlachend, terwijl meer dan vijftig fotografen een foto maakten. Zij klommen over het podium en klauterden over elkander heen in een van de hoogstachtigste tonelen van de gehele conferentie. De president nam het hele geval gemoedelijk op en wachtte totdat de fotografen klaar waren. De groen gehelmde Braziliaanse militaire politie greep tenslotte in en vormde een cordon rond het podium. Het nam vijf minuten eer dat de **rust hersteld was en Truman begon te spreken.**

Nadat Truman zijn rede beëindigd had, wilden de fotografen weer opdringen, maar de politie belette dit.

Fernandes verliet zijn plaats en schudde heel hartelijk de handen van Truman en sprak enige woorden. Toen poseerden beiden voor het nemen van een foto. President Dutra verliet hierop zijn zetel en liep naar Truman, wiens handen hij hartelijk drukte.

Weder greep Fernandes de handen van Truman. Na deze schene kreeg de Colombiaanse minister van Buitenlandse Zaken Domingo Esguerra het woord.

Nadat Esguerra gesproken had, sloot Fernandes officieel de Interamerikaanse conferentie, terwijl hij er aan herinnerde, dat het verdedigingsverdrag des avonds getekend zou worden op het Braziliaanse ministerie van Buitenlandse Zaken. **Fernandes vroeg de vertegenwoord.gers** en het publiek om op hun plaatsen te blijven, totdat Truman en Dutra vertrokken waren.

Toen de presidenten vertrokken, werden zij allerhartelijkst toegejuicht.

De plechtigheid werd eveneens bijgewoond door Mevrouw Truman en haar dochter Margareth. Zij zaten rechts op de tweede rij.

Truman sprak langzaam en legde op verschillende passages de nadruk. (Quitandinha, (AP) 2.9).

TRUMAN BLIJFT THUIS VANDAAG.

Truman werkt op de speciale rede, die hij Vrijdag zal houden voor de gezamenlijke zitting van het Braziliaanse Congres. De perssecretaris Charles Ross zeide, dat de president geen plannen heeft om de ambassade van de Verenigde Staten te verlaten. Hij is klaarblijkelijk van plan de gehele dag zich af te zonderen ter voorbereiding van zijn tweede toespraak op Braziliaans grondgebied.

In zijn eerste rede op de interamerikaanse conferentie verzekerde hij, dat de Verenigde Staten militair sterk zullen blijven om kracht bij te zetten aan hun politiek ter verkrijging van een durende vrede (Rio de Janeiro, (AP) 2.9).

TRUMAN OP TRINIDAD.

Zaterdag, 31 Augustus, landde president Truman met zijn gezelschap te Trinidad, waar hij verwelkomd werd door sir John Shaw, den gouverneur van Trinidad, en sir Errol Dos Santos, den kolonialen secretaris.

Het politiemuziekgezelschap speelde 'Hail to the Chief', 'Star Spangled Banner' en 'God save the King'.

De president inspecteerde de eregarde en de wit geuniformde musici. Truman was gekleed in een licht bruin pak, een licht gele hoed en schoenen in twee kleuren bruin.

Na de inspectie speelde de muziek nog de Missouriwals.

RUSSISCHE PROTEST AFGEWEZEN.

De Verenigde Staten hebben het Russische protest tegen de Anglo-Amerikaanse beslissing om de industrie-opbrengst te verhogen in de door hun bezette gebieden verworpen.

De nota werd Vrijdag te Washington aan de Russische ambassade afgegeven. De nota zeide, dat de regering der Verenigde Staten zich gerechtvaardigd gevoeld haar doelstellingen te bereiken. Verleden week maakten de Verenigde Staten en Engeland de overeenkomst bekend, waarin besloten werd de industrie in de door hen bezette Duitse gebieden op te voeren tot de standaard van het jaar 1936.

Rusland verweet heftig, dat dit een verkrachting was van de overeenkomst van Potsdam, waarbij beloofd werd, dat de Grote Vier Duitsland tot één economische eenheid zouden maken.

De Russische regering is zich, aldus de nota, welbewust, dat de Duitse productie van belang is voor het economisch herstel van Europa. Dit is in het bizonder waar van de steenhoofdproductie in het Roergebied. Het Russisch verwijt van zich afwijzend, beschuldigen de Verenigde Staten de Russische regering er van, dat zij gefaald heeft de overeenkomst van Potsdam uit te voeren. (Washington, (AP) 2.9).

ARGENTINIË NAAR DE MALVINAS EILANDEN.

Een officieus rapport, uitgegeven door de Argentijnse delegatie van de interamerikaanse conferentie, onthult dat de Argentijnse regering het brengen van Malvinas en andere eilanden binnen de veiligheidszone van het Westelijk Halfrond beschouwt als een erkenning, dat Argentinië recht op deze eilanden heeft. De eilanden behoren nu tot Engeland. Argentinië heeft, zo zegt het rapport, de jure souvereiniteit over de Malvinar eilanden, die ondanks een lange bezetting door Engeland volgens historische, geografische en juridische redenen tot de Argentijnse natie behoren (Rio de Janeiro, (AP) 2.9).

het nieuws van vandaag

Een origineel en eenvoudig idee lanceerde Bevin op het congres van de Unie der Britse Vakbonden. Hij stelde de Verenigde Staten voor, om het goud, dat in fort Knox ligt, opgetast, over de wereld te verdelen en dan weer opnieuw te beginnen. Als een stelletje berooide neven zo iets tegen een rijken oom zouden zeggen, zou de goede man ze voor oplichters uitmaken. Maar in internationaal verband gezien, is het idee nog zo gek niet. De Verenigde Staten hebben practisch al het goud, de overige landen hebben niets. De Verenigde Staten hebben de goederen, de overige landen hebben ze dringend nodig. Hierdoor kunnen die landen op den duur niet meer bij Uncle Sam kopen. Zij zullen de riemen inhalen en zo sober mogelijk gaan leven. Zij zullen zich aaneen sluiten in hun armoede en de Verenigde Staten blijven op den duur met al haar goederen zitten met gevolg werkloosheid, hoge belastingen, onrust in het land enz. Het goud wordt als een god in het schrijn van fort Knox bewaard. Maar het goud moet rollen. Voortdurend leningen toestaan is geen oplossing, want dan wordt de goudschat nog groter. De gouden mammon is een veelvraat, die als het moet zijn eigen kinderen consumeert.

Bevin zeide het simpel: verdeel de centen. Maar voor dengene, die het moet verdelen is het niet prettig. Een ieder kan dit beseffen, die er aan moet denken zijn eigen placa's te verdelen onder zijn buren. Wat een slapeloze nachten. Hard en handig gewerkt om ze bij elkaar te krijgen en nu ze zo maar weggeven.

De commentaren in de Noordamerikaanse pers en vooral ook die van den gewonen man in de Verenigde Staten, zullen niet mals zijn. Maar ja, al het goud van de wereld te hebben en toch een sombere toekomst tegemoet te gaan, is ook niet aanlokkelijk.

Het simpele woord van Bevin zal velen van streek brengen, maar, zoals Bevin zeide, er moet op slot van rekening iemand van streek raken.

In Indonesië gaat de strijd voort. De republiek bedreigt degenen, die met de Nederlanders samenwerken. Prinsen worden gevangen genomen. Van Mooks verklaring, dat het Nederlands gezag bestaat in de tijdens de politiële actie bezette gebieden, wordt natuurlijk betwist. Walter Foote, op Curaçao welbekend, werd hoofd van de commissie der consuls. Hij is Nederland welgezind en zal zeker waken voor een onpartijdig weergeven der feiten. Nederland verzocht België voor haar zitting te nemen in de commissie der Veiligheidsraad.

In Ecuador slaagde de contra-revolutie. Er heerst weer orde en rust en Mancheno houdt zich schuil.

Argentinië sloeg weder haar oog op de Engelse eilanden, die voor haar kusten liggen. Dit in verband met het interamerikaans verdedigingsverdrag.

Amerika's cultuur-export

door

J. B. PRIESTLEY.

Het is wel duidelijk, dat we óf de idee der Verenigde Volken goed moeten laten functionneren óf ons moeten voorbereiden op het berusten in een gespleten wereld, waarvan dan het grootste deel zou worden beheerst door de Verenigde Staten. En dan is er één belangrijk aspect der Amerikaanse overheersing, dat tot dusver allerwegen over het hoofd is gezien. Een door Amerika beheerste wereld zal weldra Amerika's sociale en culturele waarden gaan accepteren. In wezen is die aanvaarding al een tijd geleden begonnen, en de invloed der Amerikaanse waarden is al duidelijk te onderkennen. Kan de wereld erbij gebaat zijn als die invloed toeneemt?

Mijn antwoord hierop is: Neen. Maar ik behoor dat toe te lichten. Mijn antwoord berust niet domweg op jaloezie, naijver of een krachtig vooroordeel tegen Amerika. Vóór de oorlog sleet ik heel wat van mijn tijd in de Verenigde Staten, ik heb daar flink gereisd, en ik heb er enige keren maanden achtereen met mijn hele gezin gewoond. Ik ben bizonder gesteld op bepaalde Amerikanen. Ik ken en bewonder al datgene wat prima is in Amerika's leeftrant, geaardheid en manier-vandenken, en ik houd daarvan. Ik heb speciaal studie gemaakt, en dat doe ik nog, van Amerika's litteratuur, zowel de scheppende als de critische. Ik stad er niet vreemd tegenover, en ik ben, naar ik hopen wil, ook niet bevooroordeeld.

Niettemin blijft mijn antwoord Neen. Ik geloof, dat de Amerikaanse sociale en culturele waarden reeds veel te algemeen aanvaard zijn. En als politieke en economische overheersing die invloed nog ontzaglijk zou versterken — en ik geloof vast dat dat zou gebeuren — dan zou dat naar mijn overtuiging een kwaad ding zijn voor de wereld. Want die invloed zou ons er toe brengen, niet het beste, maar het slechtste in het Amerikaanse leven na te bootsen.

Zoiets is heel gewoon. In de 19e eeuw was het Verenigd Koninkrijk de grote mogendheid; Engelands weergaloze vloot controleerde magisteitelijk de wereldzeeën, Engelands rijkdom en industriële macht hadden geen evenknie. Een van de resultaten van die heerschappij was, dat Engelands heersende klasse een voorbeeld werd, alom nagevolgd door de rijken en geslaagden. Engelands spel en sport, Engelands herenkleding, Engelands zeden werden de grote mode voor de rijke lieden, vrijwel overal ter wereld. (Engelands uitvoer is zelfs nu nog goeddeels gebaseerd op die mode, die thans misschien meer een gewoonte is geworden.) Maar wat men niet nabootste waren de typische goede eigenschappen van Engelands heersende klasse: haar verantwoordelijkheidsgevoel, haar betrekkelijk ruime opvattingen, haar verdraagzaamheid en gezond verstand.

Daar komt nog bij, dat de nieuwe situatie met betrekking tot Amerika op een nog gevaarlijker manier wordt gecompliceerd. De zaak is, dat de uitvoer van Amerika's sociale en culturele waarden goeddeels berust bij de grote zakenlui. Het betreft hier een enorme handelsonderneming, voor het grootste deel beheerst door een kleine groep mannen, die niet tot het beste type Amerikanen behoren. En die mannen staan erop, dat hun cultuurproducten — films, weekbladen enz. — hun eigen waarden weergeven, dat wil zeggen maar al te vaak de dubieuze normen van schatrijke, benepen en bekrompen typen. En als het dát niet is, dan is er alleen maar de ordinaire manier, waarmee men beoogt een half-ontwikkeld bevooroodeeld publiek te trekken.

Laat ons een sprekend voorbeeld kiezen. Mensen in Engeland, die wat ontspanning hard nodig hebben, zien graag films. Maar de meeste films, die zij te zien krijgen, zijn nog altijd Amerikaanse films, die geen verband houden met het soort leven, dat de Engelsen thans leiden, de waarden en normen van dat leven niet weerspiegelen, en veeleer indirect indruisen tegen het merendeel van die waarden en normen. Zodoende worden, omdat de Amerikanen blijkbaar in een fase verkeren, waarin zij behoefte hebben aan een maximum van psychische sexuele prikkeling, Engelands jonge mensen het slachtoffer van zulk een seruele „Blitzkrieg".

De resultaten zijn reeds te bespeuren. Dwaze jongelui worden in rap tempo aangemoedigd zich nog dwazer te gedragen. Ook nóg dwazer te gedragen. Ook heid bevorderd in een tijd, waarin de meeste jongelui juist behoefte hebben aan goede leiding. Ik bedoel hiermee geen aanval op de Amerikaanse films als zodanig, want vele van die films vormen een uitstekende gezonde ontspanning. Maar wel degelijk protesteer ik er tegen, zoals ik al zo vaak heb gedaan, dat allerhande bocht over ons wordt uitgestort louter en alleen om Amerika's winsten op te voeren.

Nóg een voorbeeld. Waar ge ook heengaat, niet alleen in Engeland, maar in vele delen van Europa, vindt ge, opvallend uitgestald, aantrekkelijk-uitziende Amerikaanse periodieken, die u meer voor uw geld bieden dan welk Britse of vastelands periodiek van hetzelfde type zou kunnen doen. En de periodieken zijn zeer tendentieus (zij het niet openlijk), zij verdraaien vaak de feiten, en weerspiegelen, net als de films, waarden, die de tegenzin wekken van verstandige Europeanen.

En alweer net als de films richten zulke periodieken zich in het bizonder tot de jongere mensen, die uiteraard worden aangetrokken door hun technische voortreffelijkheid en hun betrekkelijk lage prijs, en die gemakkelijk op een dwaalspoor kunnen worden gebracht door die glimpjes van Amerikaanse overvloed, die zo kras contrasteren met de soberheid van het naoorlogse leven in Europa.

Niemand kan tegenspreken, dat Amerika in technisch opzicht zeer sterk is in datgene, wat wij in de UNESCO (de onderwijs-, wetenschap- en cultuurorganisatie der Verenigde Volken) „middelen ter bereiking van de massa" noemen — d.w.z. films, radio, pers. En wanneer Amerika dan tevens de machtigste mogendheid ter wereld is, en wanneer men beseft dat die „middelen ter bereiking van de massa" een ge-

weldige invloed hebben, voor op de jonge mensen, dan is het wel duidelijk, dat de toestand waarlijk zeer bedenkelijk is.

Wat de toestand biezonder hachelijk maakt, is het feit, dat die „middelen ter bereiking van de massa" zich niet in de handen van de beste Amerikanen bevinden, of in die van het Amerikaanse volk zelf, maar worden beheerst door geldzuchtige groepen, die óf tendentieus en reactionnair zijn óf ordinair en onverantwoordelijk. Er bestaat dunkt men een groot gevaar, dat we in een wereld als de onze tot de ontdekking zullen komen, dat we onze kinderen alleen maar opvoeden om ze later onopgevoed te zien worden door die Amerikaanse invloeden.

Ten slotte is er deze overweging: Amerika kan ons veel leren, vooral op gebieden als industriële organisatie en techniek, maar Amerika's sociale en culturele waarden en normen zijn thans zo verprutst en dubieus, dat Amerika op die gebieden les behoort te krijgen in stee van te geven. Ik beweer niet, dat de Amerikanen zelf niet bereid zijn van anderen te leren; ieder voor zich willen ze best. Maar hoe kunnen ze iets leren, hoe kunnen ze niet de leermeesters zijn, als de toestand van dien aard is, dat wij hèn niet kunnen bereiken, terwijl zij ál hun films, radioprogramma's, artikelen, romans en zo voort bij ons kwijt kunnen?

Hun overheersende positie, gecombineerd met hun begeerte naar winst op die culturele export, zal maken, dat het meer en meer een één-richting-verkeer wordt. Ik ben van oordeel, dat dit vraagstuk, dat even belangrijk is voor de Amerikanen als voor ons, hier noch daar voldoende bekeken is. Het bestaan van dit vraagstuk is een reden te meer voor het streven, de Verenigde Volken te doen functionneren.

(De Groene)

CURAÇAO

BEVEILIGING VAN HET LUCHTVERKEER.

Als vervolg op de conferentie die verleden jaar te Washington werd gehouden, hielden ook dit jaar de luchtmaatschappijen die verbindingen onderhouden in het Caraibisch gebied, een conferentie te Mexico-City. De conferentie duurde van 18 tot 29 Augustus.

Het Koninkrijk der Nederlanden werd vertegenwoordigd door de heer **L.C.H.M. Bergman**, (van Curaçao,) die ook de conferentie van Washington heeft bijgewoond. Als adviseur ging mede de heer **Robert Preller** van de K.L.M. ...: ... ...

De conferentie van Mexico City had tot onderwerp „de regeling van de uitvoering van de verleden jaar te Washington voorgestelde maatregelen inzake communicaties".

In het totaal werd de conferentie bijgewoond door 25 gedelegeerden, 15 adviseurs en 9 waarnemers. Deze afvaardigingen zijn leden van twee organen tw. de **I.A.T.A.** (een internationaal luchtvaart vereniging) en de **I.C.A.O.** (een burgerluchtvaart vereniging). Slechts de leden van de I.C.A.O. hadden stemrecht op deze vergadering, terwijl de landen die geen lid zijn, zoals o.a. Panama en Costa Rica, slechts waarnemers op deze vergadering hadden.

De andere landen die vertegenwoordigd waren zijn: Brazilië, Canada, Santo Domingo, Guatemala, Mexico, Nederland (Curaçao) United Kingdom en de U.S.A.

De conferentie werd voorgezeten door den minister van verbindingen en openbare werken van Mexico, **Z. E. Augustin Garcia Lopez.**

Er werden drie subcomité's geïnstalleerd en verschillende ad hoc commissies.

In het totaal werden er 15 vergaderingen gehouden tw. 3 Algemene vergaderingen waarin gestemd werd over het een en ander, en verder hielden de „facilities", de „procedures" en de „drafting"-commissies resp. 6. 5 en 3 zittingen.

Besproken werden o.a.:

Communicatie tussen vaste punten ten behoeve van de luchtvaart, zowel lijn- als radioverbindingen, omvattende telegraaf, telefoon en telex.

Mobiele diensten:

De verbindingen tussen vliegtuig en grondstations, uiteraard alleen radio, zowel telefonie als telegrafie.

Hulpmiddelen voor de luchtvaartnavigatie; zowel voor lange als korte afstand:

Hieronder vallen ook radiobakens, waarvan het Staatsdeel Curaçao er 3 heeft, t.w. op Curaçao, Aruba en Saba. Het Sababaken moet op advies van de Commissie naar St. Maarten worden verplaatst. Dit zou eigenlijk per 1 Januari 1948 voltooi moeten zijn, doch zal eerst in de loop van 1948 gereed kunnen komen. ...

Verder moeten Aruba en Curaçao worden uitgerust met z.g. VHF apparatuur voor aerodrome en approach control.

Voorts is geregeld op welke frequenties en op welke route gewerkt moet worden, zowel voor radiotelefonie als telegrafie. Een en ander is vastgelegd in kaarten.

Curaçao neemt in dit geheel een belangrijke plaats in als communicatie centrum.

Op de oorspronkelijke ter conferentie ingediende ontwerpkaarten, kwam Curaçao in het geheel niet voor. Als men aan het eindproduct ziet, dan is het verschil wel opvallend. Ook als meteorological forecast echter zal Curaçao een belangrijke rol in de luchtvaart van het Caraibisch Gebied gaan spelen.

Curaçao is één van de 19 Meteorologische stations, die in dit gebied tussen de 8e en 30e parallel worden aanbevolen.

SCHEEPSBERICHTEN.

2 Sept.

Kralendijk van Bonaire, Santa Rosa van New York, Alcoa Clipper naar Kingston. Santa Rosa naar La Guaira.

ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie

REACTIE OP EEN VERDERFELIJKE ACTIE.

In de Beurs- en Nieuwsberichten van den 23n Augustus dj. is een artikel verschenen onder de rubriek „Actie van de Week", dat hier op Aruba veel kwaad bloed heeft gesticht zowel onder de Arubanen als onder de alhier wonende Bonairianen, en terecht.

banen als onder de alhier wonende Bonairianen, en terecht, daar dit geschrijf niets anders inhoudt dan ongefundeerd critiek of spot t.a.v. Aruba en/of Bonaire. Doch wat de Bonairianen die hier op vreedzame wijze hun brood verdienen en steeds in zeer vriendschappelijke verhouding hebben gestaan tegenover de Arubanen en de alhier woonachtige vreemdelingen het meest ergert, is het feit dat verschillende minder ingewijde Arubanen onder de indruk verkeren dat het artikel in quaestie afkomstig is van Bonaire of een Bonairiaan. Dit heeft het onaangename gevolg gehad dat er een soort vete is ontstaan bij deze Arubanen tegen de Bonairianen met wie zij anders zo goed konden opschieten.

Er hebben zelfs enkele betreurenswaardige incidenten plaats gevonden tussen Arubanen en Bonairianen, welke alleen te wijten zijn aan dat verwenste artikel.

Als rasechte Bonairiaan, die 18 jaar op Aruba woonachtig is, wil ik hierbij, ook namens mijn hier vertoevende landgenoten, althans namens de velen die mij hieromtrent hebben gesproken, heftig protesteren tegen dat funeste artikel.

Ik vraag mij af wat toch de bedoeling kan zijn om Bonaire zo maar als instrument te gebruiken en op de koop toe te spotten met ons eiland? De Bonairianen zijn bekend als vredelievende mensen waar zij zich ook bevinden, en daarom vinden wij het misdadig om op zulke afkeurenswaardige manier de Arubanen tegen ons op te hitsen en zodoende een splitsing te trachten teweeg te brengen tussen deze twee bevriende groepen landgenoten.

Een andere eigenschap van de Bonairiaan is, dat hij zich niet bemoeit met andermans zaken en daarom hebben wij ook zo veel mogelijk afzijdig gehouden van de Los-van-Curaçao beweging van Aruba, alhoewel de meeste van ons niet kunnen inzien wat voor bezwaar men tegen deze afscheiding kan hebben. Immers ieder volk dat met volkomen of enige mate van zelfstandigheid denkt zichzelf te kunnen besturen, heeft het recht en is zelfs verplicht naar die zelfstandigheid te streven. Alles hangt af van de wijze waarop het geschiedt. Curaçao, d.w.z. het Gebiedsdeel, heeft immers ook om meer zelfbestuur (autonomie) t.a.v. het moederland gevraagd en nu vraagt Aruba op zijn beurt om zelfstandigheid t.a.v. het zustereiland Curaçao en het is te hopen dat eens de dag zal aanbreken dat ook Bonaire in staat zal zijn om meer zelfbeschikkingsrecht te kunnen eisen. Wat voor kwaads zit hierin? Het is immers hun goed recht!

Maar zoals gezegd houden wij, Bonairianen, ons zo afzijdig mogelijk van deze scheidingsactie van Aruba. Alleen zullen wij proberen — wanneer het er op aankomt — de gemoederen van onze medelandgenoten te kalmeren om verdeeldheid te voorkomen in de huidige politieke strubbelingen; dit is ook de plicht van iedereen die het eerlijk met ons allen meent. Daarom kan ik met volstrekte overtuiging hierbij openlijk verklaren dat het bewuste artikel noch van Bonaire noch van een Bonairiaan afkomstig kan zijn of is, terwijl ik ook niet in het vèrre verste gelcofd dat het de pennevrucht is van een Curaçaoenaar......,Demasque!!!"

Ik herhaal, het is uit de boze om juist in deze moeilijke tijd van onze politieke ontwikkeling spot met ons te drijven en tegelijkertijd haat te zaaien om verdeeldheid teweeg te brengen tussen de bevolking van deze zustereilanden, hetgeen klaarblijkelijk de bedoeling is van het gewraakte artikel. Om terug te komen op het gebruiken van Bonaire als instrument, meen ik dat het eveneens hatelijk geweest zou zijn indien men het eiland St. Eustatius, dat ook zijn goede tijd gekend heeft toen het „The Golden Rock" genoemd werd, daarvoor gebezigd had.

Ten aanzien van de inhoud van het artikel zelf zal ik mij niet in detail uitlaten. Alleen zal ik dit zeggen:

dat de „Labour Union" van Aruba vooral gesteund wordt door de Zeelieden Afdeling, waarvan de leden voor het overgrootste gedeelte Bonairianen zijn.

Door toedoen van de „Union" is de positie van de zeelieden van de Lago sedert een jaar terug in ieder opzicht minstens driedubbel verbeterd. Waar het nu juist de Bonairianen zijn die het meeste voordeel van deze verbetering hebben gehad en nog steeds hebben, daar zij de meerderheid vormen, meen ik dat het tegen het belang van deze Bonairianen en ook van Bonaire is, indien men deze Union, die tot nu toe vooral hun belangen op uitstekende wijze heeft weten te behartigen, zonder enige reden aanvalt, gelijk men in het meerbedoelde artikel doet;

dat wij feestelijk bedanken voor het „chogogo-kabriet-combinatie" beeld, want die hebben wij toch genoeg levend rond vliegen of lopen; ook hebben wij geen monument voor onze Indiaanse voorvaderen nodig, daar de Bonairianen die van hen afstammen hiervan volkomen bewust zijn, zonder dat er een aandenkingsteken er bij gehaald moet worden om ons er aan te doen herinneren;

dat wij wel op een betere behandeling gesteld zijn van al degenen die er toe geroepen zijn en tevens van hen die daartoe moreel of tenminste uit kiesheid verplicht zijn, en......af en toe ook op een portie carco, want ook wij Bonairianen eten het nog steeds graag.

En tenslotte een Bonairiaanse spreekwoord dat hier misschien te pas komt:

„No planta boonchi bao di trankera si bo no kier tin gera cu......lagadishi!"

T. M. Marchena.

OT EN SIEN IN SU-RI-NA-ME.

Het volgende stuk enige maanden geleden in de „Groene Amsterdammer" verschenen laat weer eens zien, hoe dom of er geredeneerd wordt, over wat er in de West gepresteerd wordt. Zonder er ook maar in verste verte even bij stil te staan dat kinderen „verscholen in het bos" ook onderwijs krijgen, gaat deze mijnheer eens zijn wijsheid luchten over de methode van onderwijs.

Hij zal wel geen man van het vak zijn, of wil hij soms een volledig Surinaamse leerprogram, wat heemkunde is en wat het voor Suriname betekent hebben we vroeger al eens in ons blad uitgelegd gekregen.

Het schijnt dat het krassen op die leien de schrijver van dit stuk zo onaangenaam op de zwakke zenuwen heeft gewerkt, dat hij met dit zure stuk voor de dag kwam. Hij besluit zijn phenomenaal artikel met een boutade, die in deze tijd een blamage moet heten voor den schrijver, want dan heeft hij zijn ogen niet goed opengedaan, nog ook eens goed nagegaan wat er verricht werd en hij zou goed zijn, dat er eens door een objectief schrijver een overzicht gegeven werd, wat er gedaan is, ook wat er mislukt is, doch dan moet hij er onmiddellijk vertellen, waarom het mislukt is.

Laat ons moed houden en vragen „van dergelijke artikel schijvers verlost te blijven. De parlementaire commissie heeft redacteurs van de Drentse krant en van het Schoonhovensdagblad actief gemaakt, doch de commissie heeft een té droef beeld opgehangen, zodat al die schrijvertjes door het moderne koloniale medelijden bewogen, er wel niet toe overgingen om het koninkrijk te liquideren, doch wel veel onmogelijke eisen te gaan stellen, zonder het goede naar voren te halen. Iets wat gevaarlijk is in het stemmingsbeeld waarin we nu leven. De voorzichtigheid is een deugd voor iemand die de verantwoording wil dragen artikelen met zijn initialen te gaan tekenen in een voornaam blad als „de Groene Amsterdammer." Inderdaad op dit gebied is de Amsterdammer nog erg groen...

* * *

Het bosnegerdorp Totikamp is van de Saramacca-rivier af niet te zien: het ligt verscholen in het bos, maar de aanwezigheid van een nederzetting wordt verraden door de aan de oever gemeerde korjalen en door drie gebouwtjes, die vlak aan de rivier staan. Deze gebouwtjes zijn het kerkje, de school en de woning van den onderwijzer. De school is op palen gebouwd, de vloer is ongeveer anderhalve meter van de grond, een brede trap vormt de toegang. Een dak beschermt zowel den onderwijzer als de leerlingen tegen de zon en regen. Zijmuren zijn niet aanwezig.

Toen wij met onze motorboot, vóór het dorp aangekomen, stopten, het anker uitwierpen en de roeiboot langszij trokken om aan land te gaan, zagen wij vele verontruste moeders ijlings hun kinderen van school halen. Wij kregen de indruk, dat er een wilde uittocht plaats vond en verheugden ons in het vertrouwen, dat onze bleke gezichten de inwoners klaarblijkelijk inboezemden. Gelukkig waren, toen wij het schooltje betraden, nog voldoende kinderen overgebleven om onze nieuwsgierigheid naar de stand van het onderwijs in Suriname te bevredigen. Wij hadden reeds gehoord, dat bij dit onderwijs de in Nederland gebezigde methodes en leerboekjes klakkeloos zijn overgenomen. Negerkinderen zijn vanzelfsprekend zeer geinteresseerd bij de wetenschap, dat honderd jaar vóór Christus de Batavieren in ons land kwamen en dat de Rijn dat zelfs heden ten dage bij Lobith nog doet, maar als geschiedenis en aardrijkskunde zich beperken tot deze wijsheid in deze vorm, vraagt men zich toch wel in gemoede af, of zij „ons" land wel als het hunne beschouwen en of men deze kinderen, die door het ontbreken van de leerplicht en door veelvuldig absenteïsme — gevolg van de buitengewoon slechte economische omstandigheden, waarin de ouders leven — op school slechts het aller-elementairste leren, niet beter enige kennis van het eigen land kan bijbrengen.

In het schooltje waren drie rijen banken en elke rij vormde een klas. In de laagste klas zat het kleine grut hartverscheurend met griffels op leien te krassen. Op het voor hen staande schoolbord was een kruis getekend, waaronder „graf" stond geschreven en een paal met enige dwarslatten, blijkens het onderschrift een telefoon.

De middelste klas was in de tafels van vermenigvuldiging verdiept. Enige leerlingen demonstreerden hun kennis door met luider stem de tafel van één op te zeggen.

In de hoogste klas bleek een elfjarig jongetje de matador te zijn. In uitstekend Nederlands las hij een verhaaltje voor uit „Ons Vrolijke Volkje", een in Tilburg uitgegeven schoolboekje. Het beschreef de avonturen van Hollandse kinderen op een Hollandse boerderij bij het aardappelen poten. Dat een aardappel voor een bosnegerknaapje een onbekend product is en blijft, doet natuurlijk niets ter zake. En evenmin moet men er zich over verwonderen, dat in zijn schrift een gedicht geschreven staat over „het breien van sokjes en wantjes". Het moet toch als een culturele aanwinst van grote betekenis worden geacht als de bosnegers, naast hun minieme lenden-doekje op uitgebreide schaal sokken en wanten zouden gaan dragen en als de vrouwen zich meer op het breien van deze onontbeerlijke, geheel aan het Surinaamse klimaat aangepaste kledingstukken gingen toeleggen.

Voor de Oost hebben we Ot en Sien overgeplant van d ekorenvelden in de sawah's, maar voor de West was dit blijkbaar te veel moeite. U weet toch, dat we uit de West nooit zoveel hebben kunnen kloppen als we uit de Oost deden. Misschien bestaat er wel verband tussen het een en het ander.

L.v.d.

FEESTVIERING TE

De viering van de geboortedag der Koninein werd te Paramaribo Maandag begonnen met het Openbaar Gehoor, waarbij de Voorzitter der Staten en de Gouvernenr het woord voerden.

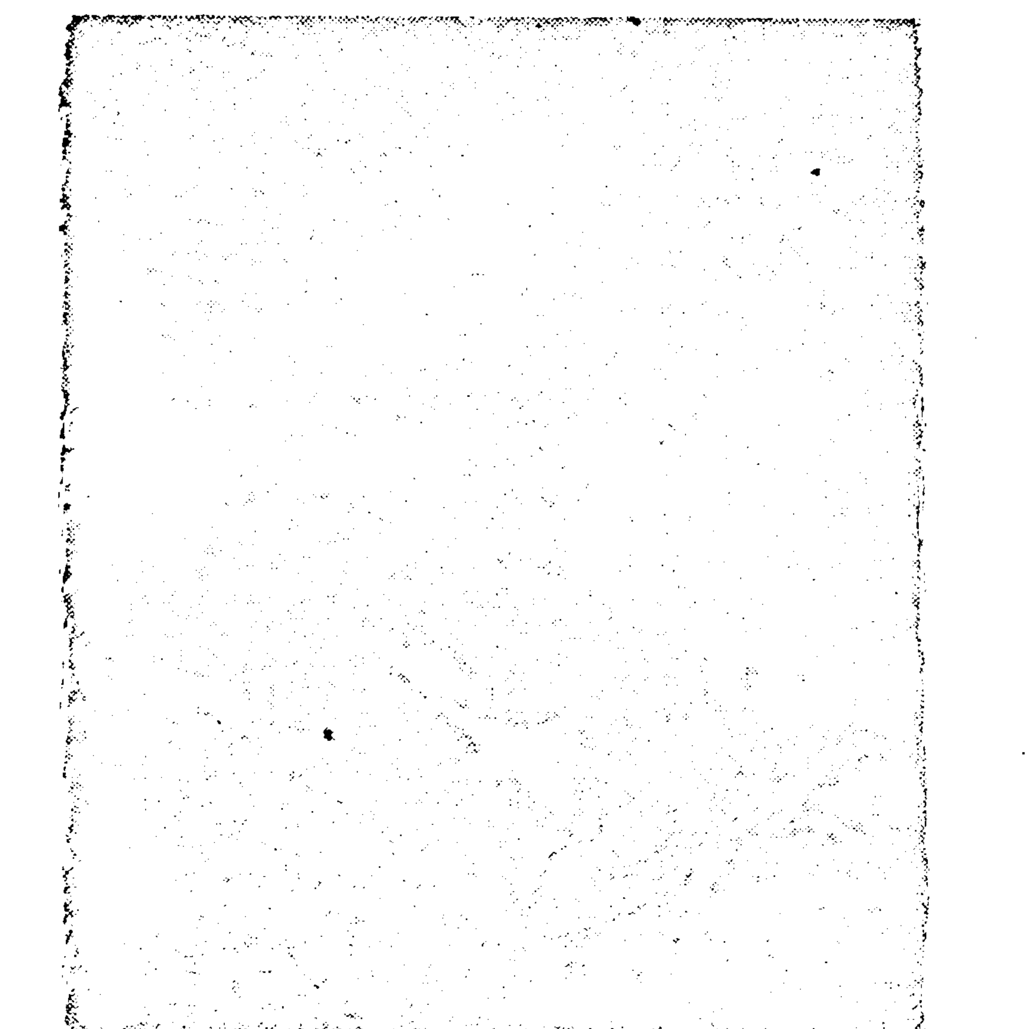
De voorzitter der Staten vertolkte de vreugde der bevolking, die ditmaal echter zonder uitbundigheid het feest vierden wegens de toestand in Nederland als in het Koninkrijk in het algemeen. Voor Suriname is er echter een speciale reden tot vreugde, omdat de Koningin het verlangen heeft te kennen gegeven om met vertegenwoordigers te onderhandelen ter vorming van een nieuw Gemenebest. Dit is de eerste concrete stap ter vervulling van de koninklijke belofte van 1942.

De Gouvesneur antwoordde, dat hij met vreugde geluisterd had en dat hij ze ten volle ondersteunde. Hij legde er de nadruk op, dat het tijd is de politieke en andere verschillen ter zijde te leggen en meer dan anders de banden van liefde en vertrouwen tot de Koningin en Haar Huis te versterken. Hij beloofde de goede wensen en getrouwe liefde over te brengen.

Later was er ip het gouvernementsplein parade van militairen en politie. Er waren bootwedstrijden. Des avonds was er dansen op de markt gevolgd door vuurwerk. Ten gouvernementshuize was er receptie met meer dan 350 gasten.

Excursisten en voetballers van Brits Guyana, Curaçao en Aruba namen aan de feestelijkheden

Gedurende de parade werd het Bronzen Kruis uitgereikt aan luitenant F. van Neer, de Militaire Willemsorde aan den vroegeren kapitein W. Roos. Beiden wegens dapperheid en bekwaam optreden tijdens de invasie (Aneta).

De vleugel van het legervliegtuig C 45, dat neerstortte op de Bank van Manhattan geruime tijd geleden. De foto werd van de elfde verdieping af genomen.

BEKENDMAKING

De Procureur - Generaal bij het Hof van Justitie in Cur

GELEZEN:

zijn bekendmaking van 16 December 1946, waarbij het ve van luchtvaartuigen, niet behoorende tot de geregelde lijn sten, van enige vlieghaven in het Staatsdeel Curacao, zo zijn bijzondere vergunning, verboden werd;

OVERWEGENDE:

dat de omstandigheden, welke tot dit verbod aanleiding g niet meer aanwezig zijn;

TREKT HIERBIJ IN:

zijn bekendmaking van 16 December 1946 voormeld.

Willemstad, Curacao, 3 September 19

De Procureur - Generaal,

Hoofd der Politie wnd.,

SUTHOFF

Indonesische Republiek verwerpt Van Mook's verklaring

Belgie zal Nederland vertegenwoordigen

Walter Foote hoofd van de commissie der consuls

De Sultan van Solo gevangen genomen

INDONESISCHE REPUBLIEK PROTESTEERT.

De regering van de Indonesische Republiek verwierp Dinsdag de eenzijdige Nederlandse verklaring, die Vrijdag door H. J. van Mook werd uitgegeven, waarbij de grenzen van het gebied bepaald werden, waarover de Nederlands Indische regering het gezag opeist, aldus een verklaring van Antara. De Republikeinse verklaring zeide, dat de Republikeinse regering ten ene male ontkent, dat de Nederlanders volledig uiteindelijk gezag hebben in die gebieden van Java en Sumatra, waarover de republiek de facto gezag bezit. De Nederlanders slaagden er slechts in een aantal steden en hoofdwegen en enige kleine geisoleerde plaatsjes te bezetten. De verklaring van Antara wordt beschouwd als een uitbreiding van de demarcatielijn verder nog dan de tegenwoordige bezetting door Nederlandse troepen. De Nederlanders willen het militair en burgerlijk gezag vestigen op plaatsen, die ten volle onder het gezag staan van de Republiek en dat ook door de bevolking wordt erkend. De Nederlanders willen, aldus deze verklaring een militair en politiek sterke positie innemen voordat er beslissingen genomen worden door de Veiligheidsraad. (Aneta).

BELGIË UITGENODIGD.

De Nederlandse regering verzocht België om zitting te nemen in de drie mogendheden commissie van de Veiligheidsraad ten aanzien van de Indonesische quaestie. De Belgische regering aanvaardde deze uitnodiging, werd Dinsdag door het ministerie van Buitenlandse Zaken in Den Haag bekend gemaakt. (Aneta)

FOOTE LEIDT HET ONDERZOEK.

Walter Foote zal de leider zijn van de commissie der consuls, die verslag zal uitbrengen aan de Veiligheidsraad. Officieel is men nog niet met de werkzaamheden begonnen, maar sommige consuls kwamen Dinsdag bijeen voor een informeel onderhoud, waarover echter geen bizonderheden werden bekend gemaakt. Men veronderstelt, dat de commissie een communiqué zal uitgeven zodra zij met haar taak begint. De Franse consul-generaal Etienne Rause en de Australische consul-generaal Charles Eaton zullen Woensdag morgen naar Djokjakarta gaan op uitnodiging van de Republikeinse regering.

De nieuwe Britse consul-generaal Francis wordt Donderdag te Batavia verwacht aan boord van het Nederlandse schip 'Oranje'. (Aneta)

VORSTELIJKE PERSONEN GEARRESTEERD.

De twaalfde sultan van Solo, Pakeo Boewono, is volgens de Volkskrant door de Republikeinen gevangen genomen. Ook de overige familieleden van den sultan werden gearresteerd. Hierbij bevindt zich de kroonprinses, die in Juli voor de koninklijke Familie danste. Prins Mankoenegoro werd eveneens met zijn familie opgesloten (Aneta).

VAN MOOK IN NEDERLAND.

Bij zijn aankomst te Schiphol werd van Mook hedenmiddag overrompeld door de vragen van de verslaggevers. Hij antwoordde hun dat de veiligheidsraad de zaak niet heeft vergemakkelijkt. Hij zeide dat de problemen in Indonesië een persoonlijk contact met het cabinet noodzakelijk hebben gemaakt. Hij verwacht niet langer dan drie of vier dagen in Nederland te blijven. (Aneta, 2.9).

WAT NEHER DENKT.

De minister van wederopbouw L. Neher, is met hetzelfde vliegtuig teruggekeerd. Hij zeide gekomen te zijn om belangrijke besprekingen bij te wonen.

Ook verklaarde hij dat de Indonesische toestand sinds het vorig bezoek verbeterd is. Hij voegde eraan toe dat bij de Nederlanders en de Indonesische bevolking een vast vertrouwen bestaat in een eventuele oplossing der problemen. (Aneta, 2-9).

OPHITSENDE PROPAGANDA.

De ophitsende propaganda van de republikeinse regering in Djokja heeft ook haar invloed in Palembang doen gelden, alwaar de moed van de ambtenaren van goede wil ondermijnd werd.

Ten gevolge van deze propaganda moest in Zuid Sumatra een twintigtal ambtenaren, die gedacht werden onder kwade invloed te staan, naar republikeins gebied worden uitgewezen. Er zullen nog meer volgen. (Aneta 2.9).

COMMUNIQUE.

Het Nederlands communiqué van heden bericht dat de Nederlandse verliezen sinds het staken der vijandelijkheden 103 gesneuvelden, 283 gewonden en 6 vermisten bedragen.

Op Noord Sumatra werd Permantang Siantar tweemaal door republikeinse troepen aangevallen.

Bij Garoet op West Java werd een pamflet gevonden waarin de bevolking gewaarschuwd wordt dat de republiek een lijst heeft met de namen van degenen die met de Nederlanders samenwerken. Het pamflet waarschuwde de bevolking dat er krasse maatregelen getroffen zullen worden tegen diegenen die samenwerken met de Nederlanders. (Aneta.

OPROEP TOT GEBED.

Antara deelde mede, dat er een beroep op de katholieken van de gehele wereld gedaan werd door drie Indonesische katholieke organisaties. Het is een oproep tot gebed om de Indonesische strijd te helpen. De katholieke organisaties zijn: de Indonesische Katholieke Partij, de Katholieke Jeugdpartij en de vereniging der Katholieke Studenten (Aneta).

EERSTE CHINESE VLIEGTUIG TE BATAVIA.

Het eerste Chinese vliegtuig, dat ooit te Batavia landde, kwam deze morgen uit Shanghai op het vliegveld Kemajoran aan. De vlieger was kapitein Harold Chinn, een veteraan in Oceaanvluchten gedurende de oorlog. Hiermede werd een geregelde dienst geopend Shanghai en Batavia door de Chinese Nationale Luchtvaart. De luchtvaartovereenkomst werd twee maanden geleden door de beide regeringen te Nanking getekend (Aneta).

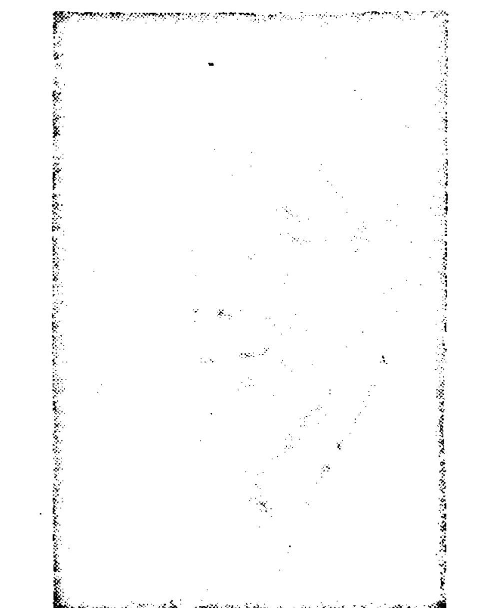
V AN MOOK ONDERSCHEIDEN.

Dr. Hubertus J. van Mook werd door Hare Majesteit de Koningin begiftigd met het Grootkruis van de Orde van Oranje Nassau. P. J. Koets, directeur van het cabinet van Van Mook werd ridder in de Orde van den Nederlandsen Leeuw. Soekarwati van Oost Indonesië werd Grootofficier van Oranje Nassau (Aneta).

STATENLID V. HENRIQUEZ BEDANKT.

Statenlid Victor Emanuel Henriquez, die in Maart 1946 benoemd werd door Zijne Excellentie den Gouverneur, heeft zijn mandaat ter beschikking gesteld. De reden is, dat hij zich niet vereenigen kan met de Arubaanse afscheidsbeweging.

Vi Henriquez was een der jongste leden van het Statencollege. Hij studeerde in Nederland, huwde een Nederlandse en vestigde zich als koopman te Aruba in de zaak van zijn vader. Hij was nimmer gelieerd aan de partij-Eman en gevoelde zich geheel onafhankelijk van enige partij of persoon.

'Offset', het veertiendaags Orgaan van de Vakgroep Steen- en Offsetdruk en van de Nederlandse Bond van Steendrukkerijen. Het is een zeer gedegen tijdschrift, waarin een schat van wetenswaardigheden voor vakgenoten. Het eerste artikel 'Steen en Offsetdrukkers en Cartografie' is van de hand van den Heer F. J. M. Weinekus, die in een uitstekende stijl een wetenschappelijk en historisch overzicht geeft van de cartografie, de wetenschap van het opmeten, het in tekening brengen van delen van het aardoppervlak enz. Het stuk geeft een idee, welk grote namen de Nederlandse cartografie voortbracht zoals Frisius en Mercator. Ook door dit vak werd de Nederlandse naam wijd en zijd over de wereld bekend.

Weinekus' artikel heeft tot doel een meer intensieve studie van de cartografische wetenschap te bevorderen. Moge hij daarin slagen.

PAARDEN RENNEN.

Men bericht ons dat de paardenwedstrijden te Santa Rosa een groot succes zijn geworden. Duizenden personen verzamelden zich om de wedstrijden gade te slaan.

werk van de regering worden lamgelegd. De regeringsambtenaren vragen hoger loon om het gestegen levensonderhoud te kunnen opvangen (Athene. (AP) 2.9).

EEN WESTINDISCHE FEDERATIE.

Heden wordt te Coke Hall op Jamaica het Caraïbische Arbeidscongres geopend. De Staatssecretaris van de Engelse Koloniën Arthur Creech Jones zal het congres bijwonen.

De heer Jones is hoofdzakelijk gekomen voor de besprekingen over een federatie. Dit idee, dat in Jamaica ontstond, heeft reeds algemene instemming van de andere Westindische eilanden.

Men wil reeds een Westindische vlag ontwerpen, voor wat men noemt het toekomstig nieuwe Engels dominium. De naam wil men dan veranderen in Brits Caraïbië.

NAAR BRAZILIË TERUG.

De vroegere president van Brazilië Washington Luis gaat na 17 jaren afwezigheid weder naar Brazilië terug. Zijn enig enig publiek commentaar was, dat hij zeer gelukkig was terug te keren. Hij zal Vrijdag met de „Del Norte" van New Orleans naar zijn vaderland vertrekken. Sedert 1940 verbleef hij in de Verenigde Staten (New Orleans, (AP) 2.9).

TER DOOD VEROORDEELD

Veertien van de achttien Gestapo-mannen, die door het Britse militaire gerechtshof beschuldigd werden van het doden van vijftig geallieerde luchtmachtofficieren, die krijgsgevangenen wari, werden ter dood veroordeeld.

De moord zou geschied zijn op Hitlers persoonlijk bevel. Twee kregen levenslang en twee tien jaar gevangenisstraf (Hamburg. (AP) 2.9).

BENEDICTIJNEN VESTIGEN ZICH TE DOETINCHEM.

De Benedictijnen van Egmond, die tijdens de oorlog naar Doetinchem evacueerden, hebben het landgoed „De Slangenburg" dat zich in vijandelijke banden bevond, van de regering gekocht. De paters willen het tot hospitium inrichten, zodra zij in de gelegenheid zijn in de onmiddellijke omgeving een abdij te bouwen.

Olienieuws

MOEILIJKHEDEN MET OLIEPIJPLEIDING.

De kans bestaat, dat de Transarabische Pijplijn Co. de Libanon zal opgeven als het einde van de pijpleiding vanuit Arabië.

De kosten van de pijpleiding, die 31 inch breed is, bedragen 150 millioen dollars. Oorspronkelijk zou men de leiding in de Libanon aan de kust van de Middellandse zee laten beëindigen, maar Syrië heeft nog steeds geen permissie gegeven de leiding over haar grondgebied te laten lopen.

Verondersteld wordt dat de leiding, die de grootste ter wereld wordt, nu ergens langs de Palestijnse kust zal ophouden.

MEXICO BETAALT SCHADEVERGOEDING.

De ochtendpers in Engeland verwelkomde de olie-overeenkomst van Mexico met Engeland als een grote en welkome verrassing, waardoor er weer dollars in het land zullen komen. Mexico wenst, dat de maatschappijen van Engeland en de Verenigde Staten weder zullen gaan produceren. Bijna alle kranten schatten de Mexicaanse betaling op 81 millioen dollars en noemen het een Godsgave.

Het geld, dat een schadevergoeding van Mexico is voor de geleden verliezen der oliemaatschappijen, zal in 15 jaarlijkse termijnen betaald worden. De 'Financial Times' hoopt, dat de regeling een betere verhouding zal scheppen tussen Engeland en Mexico.

De Mexicaanse bladen wijzen erop, dat de overeenkomst gunstig zal werken voor de handelsrelaties tussen beide landen (Londen. (AP) 2.9).

K.S.C.

De korfbal wedstrijd die gespeeld werd tussen Yes 1 en Yes 2 eindigde in een 4—1 overwinning voor Yes 1.

VOETBAL.

De club Nacional is kampioen geworden in het voetbaltournooi dat met de verjaardag van H. M. de Koningin te Montagne werd gehouden. Aan dit tournooi hebben verschillende clubs van de K.S.C. meegedaan.

Nieuws van overal

— De Paus benoemde de hoogeerwaarde heer Bernardo Botero Gonzales, kanunnik van de metropolitane kerk te Medellin tot Bisschop van Pasto in Colombia.

— George H. Butler, ambassadeur van de Verenigde Staten bij de Dominicaanse regering, zal zijn post weder verlaten om te gaan werken op het departement, dat zich bezig houdt met het ontwerpen van de politiek. Butler was slechts enige maanden te Santo Domingo.

— Het hoofdkwartier van generaal MacArthur deelde mede, dat de oorlogsmacht van Japan in de twee jaren der bezetting practisch geheel is gebroken. De vloot heeft geen waarde meer tenzij voor afbraak.

— Het Italiaanse nieuwsagentschap Ansa deelde mede, dat Monseigneur Jacob Ukmar, een Vaticaanse Hoogwaardigheidsbekleder, afgelopen Zondag gewond werd tijdens een oproer in het door de Joegoslaven bezette het gebied van Venezia Gulia.

— Hugo Stinnes, de staalkoning van het Roergebied en een van de rijkste Duitsers, verscheen voor het denazificatie gerecht te Mulheim. Hij ontkende het lidmaatschap van de Naziepartij. Stinners gaf toe, dat hij was geweest van het steenkoolsyndicaat van het Rijnland en Westfalen, maar hij verzekerde, dat hij geen deel had aan de beslissing van deze organisatie om millioenen marken voor te schieten aan de Naziepartij. Zijn verhoor wordt nog steeds voortgezet.

— De ambassade der Verenigde Staten te Teheran ontving een brief van een Iranees-Joodse organisatie, waarin gedreigd wordt, dat alle Britten in Iran gedood zullen worden. De brief had ten doel den Noordamerikanen aan te raden duidelijke onderscheidingstekenen te dragen, opdat zij niet voor Britten zullen worden aangezien.

GEEN COMMENTAAR NODIG.

Een zegsman van het Britse ministerie van Buitenlandse Zaken zeide, dat Engeland reeds vroeger duidelijk haar mening te kennen gegeven heeft over de verschillende Zuidamerikaanse verlangens ten aanzien van Britse bezittingen op het Westelijk Halfrond. Verder commentaar is veorbodig, zelfs na de interamerikaanse conferentie (Londen. (AP) 2.9).

KRULS UITGENODIGD.

Generaal Kruls is door de Zwitserse regering uitgenodigd om de Zwitserse legermanoeuvres bij te wonen, die deze maand gehouden worden (Aneta).

INTERNATIONALE CONFERENTIE TE ARNHEM.

Wijzigingen van de Duitse Westergrenzen zullen het onderwerp zijn van een internationale conferentie, die in het laatst van September of begin October te Arnhem gehouden zal worden, aldus werd Dinsdag medegedeeld. De deelnemende landen zijn de Verenigde Staten, Engeland, Frankrijk, Rusland, Nederland, België en mogelijk Luxemburg.

Arnhem werd uitverkoren wegens de belangrijke rol, die de stad in de strijd aan het Westelijk front had (Aneta).

GEMEENTEBESTUUR VAN AMSTERDAM NAAR MOSKOU.

Het gemeentebestuur van Amsterdam heeft de uitnodiging aanvaard van het stedelijk bestuur van Moskou om aanwezig te zijn bij de feestelijkheden van 7 September in verband met het 800 jarige bestaan van Moskou.

De Burgemeester A. J. R. D. d' Ailly en wethouder B. C. Franke zullen op 4 September per vliegtuig via Stockholm naar Moskou vertrekken. (Aneta, 2.9).

RUSLAND ZWIJGT.

De Sovjet-pers schreef geen direct commentaar over het tekenen van het verdedigingsverdrag van de interamerikaanse conferentie te Rio de Janeiro (Moskou, (AP) 2.9).

DREIGENDE STAKING IN GRIEKENLAND.

De regering van Griekenland nam straffe maatregelen om de burgerlijke ambtenaren er van te weerhouden morgen een staking te beginnen. Er is een wet uitgevaardigd, waarbij alle burgerlijke ambtenaren gemobiliseerd worden en een staking verboden wordt. De wet bedreigt de stakers met ontslag en gevangenisstraf. De staking zou van invloed zijn op alle post- en telegraafverbindingen en practisch zou het

Onze Lieve Vrouw van Fatima op reis door de Wereld

In België.

Terwijl Onze Lieve Vrouw van Fátima sedert 13 Mei 1947 van stad tot stad, van het ene land naar het andere land trekt, reeds door Spanje en Frankrijk is getrokken en thans in België Haar zegetocht houdt, is het opmerkelijk, dat er tegelijk tijd met deze triomfale tocht van het beeld van Maria van Fátima, processies door Frankrijk worden gehouden met de vier beelden van de „Witte Koningin van Frankrijk".

In België trekt sedert zes weken het miraculeuze beeld van Onze Lieve Vrouw van Clairefontaine van dorp tot dorp, gedragen op de schouders van de vrome gelovigen. Desalniettemin is het beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima door de Franse en Belgische bevolking op een schitterende wijze ontvangen. Bij Bonsecours is het Fátimabeeld uit het genadeoord van Cova da Iria de grens van België overschreden, alwaar het op grootse wijze werd ontvangen door de Belgische bevolking en in processie naar de Basiliek gedragen.

Na Mons verlaten te hebben, kwam het beeld op 3 Augustus jl. te La Louviere aan, waar de opgetogen menigte de H. Mis, die om middernacht werd opgedragen, met veel eerbied bijwoonde.
Vervolgens werd het beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima naar Longtain, vandaar naar La Croyère en daarna naar Charleroi gedragen. In Charleroi werd de H. Mis eveneens te middernacht in de openlucht op de Place de la Ville Basse gelezen.

In Tongre werd het genadebeeld van de H. Maagd-van-Tongre, dat daar ter plaatse reeds meer dan negen eeuwen wordt vereerd in plechtige processie uitgedragen om het beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima te gaan ontmoeten. De ontmoeting van de twee Mariabeelden was voor de menigte een gewichtig ogenblik. Van deze gunstige gelegenheid werd door de vrome menigte gebruik gemaakt om voor de vrede voor de gehele wereld te bidden.
In de verschillende plaatsen in België werd Onze Lieve Vrouw van Fátima op indrukwekkende wijze ontvangen. Gewoonlijk werd om middernacht een H. Mis gelezen of gezongen dikwijls in de openlucht. Verschillende parochies werden uitgenodigd deze plechtigheid bij te wonen. Later volgde een stille H. Mis met algemene H. Communie, dan processie met het beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima en zegening der zieken.

In Nederland.

Binnen enkele dagen zal het beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima de Belgisch-Nederlandse grens overschrijden. Verwelkomt straks, ware Maria van Fátima-vereerders in ons vaderland, de beeltenis van de H. Maagd, met dezelfde woorden, die de Kardinaal-Patriarch van Lissabon, Onze Lieve Vrouw van Fátima toeriep, toen het genadebeeld van Cova da Iria op 5 December 1946 voor de tweede maal dehoofdstad van Portugal, voor de sluiting van het Derde Eeuwfeest, onder jubelliederen der bevolking werd binnengedragen: „Entrai, Senhora, e ficai connosco" — „Treed binnen Lieve Vouwe en blijf bij ons."

Naar Maastricht.

Laten wij allen opgaan naar Maastricht, de stad van het Internationaal Maria-Congres, waar de lof van de Moeder des Heren in het begin van de maand September met meer ijver dan gewoonlijk zal worden verkondigd, waarin de Basiliek van Sint Servaas, in het Zuiderportaal het beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima ter verering zal worden gesteld. Sluiten wij ons aan in de massale feeststoet, volgen wij de massale bidweg. Laten ook onze gebeden, gezangen en offers zich verenigen met de vurige gebeden en gezangen van onze zuidelijke broeders in het geloof. Zo wij niet persoonlijk kunnen gaan pelgrimeren wij dan in de geest naar Maastricht, naar Onze Lieve Vrouw van Fátima, die gedurende de oorlogsjaren zo vurig door velen van onze landgenoten werd aangeroepen. Vergeten wij niet dat Onze Lieve Vrouw van Fátima ons gered heeft, vooral in de laatste dagen van de oorlog. Tonen wij onze dankbaarheid.

Het kroningslied.

Het kroningslied van Onze Lieve Vrouw van Fátima, gecomponeerd door Pater Manuel F. Faria en waarbij Pater Moreirra das Neves de woorden schreef, werd voor het eerst gezongen na de kroning van het genadebeeld op 13 Mei 1946 te Cova da Iria. De plechtige kroning geschiedde door de handen van den vertegenwoordiger van der H. Vader Kardinaal Masella.
Voor het eerst werd dit kroningslied in ons vaderland gezongen tijdens de kaarsen-processie, gehouden op 13 Mei 1947 ter ere van Onze Lieve Vrouw van Fátima in de Kerk van de H.H. Engelbewaarders in de Brandtstraat te 's-Gravenhage.
Voor en na de plechtigheden van de Heiligverklaring van den Portugees, Johannes de Brito, op 22 Juli 1947, zongen in de Portugese pelgrims dit kroningslied in de Basiliek van de St. Pieter te Rome.

Inzegening Fátima-kapel.

21 Augustus 1947, de vooravond van het feest van het Onbevlekt Hart van Maria, waren de Maria-van-Fátima-vereerders van de parochie van de H. Agnes te 's-Gravenhage om 19.30 uur in hun kerk om de plechtige inzegening door den Hoogeerw. Heer Deken W. J. Pompe van 's-Gravenhage van de nieuwe Fátima-kapel bij te wonen. Over deze nieuwe Fátimakapel schreef ik reeds het een en ander in mijn vorig artikel.
Tijdens het plechtig lof, dat gecelebreerd werd door den Hoogeerw. Heer Deken van 's-Gravenhage met assistentie van den Herder der parochie Pastoor Ign. P. A. Wils en kapelaan Redeker, enige priesters, seminaristen en misdienaars, had, na het „Magnificat", de inzegening van de nieuwe Fátima-kapel plaats. Het Hoogaltaar van de kerk was prachtig versierd met bloemen en kaarsen. In het priesterkoor en in het middenschip der kerk hingen draperieën van zacht blauw en wit. Het priesterkoor, waar de leden van het Kerkbestuur en enige genodigden hadden plaats genomen, straalde in een zee van licht.
Voorafgegaan door genodigden en een stoet van geestelijken betrad de Hoogeerw. Heer Deken de nieuwe Fátima-kapel, onderwijl de gelovigen in de kerk het kroningslied van Onze Lieve Vrouw van Fátima zongen in de Portugese taal. Nadat het kroningslied ten einde was, besprenkelde de Hoogeerw. Heer Deken met wijwater het altaar, toegewijd aan Onze Lieve Vrouw van Fátima en vervolgens de kapel. Hierna volgende de slotgebeden en begaf de stoet zich weer naar de kerk, waarna de Hoogeerw. Heer Deken een feestelijke toespraak hield tot de gelovigen.
De gewijde spreker wenste in begeesterende woorden de gelovigen geluk met het bezit van een eigen Fátima-kapel, die zij hun Pastoor ten geschenke hadden aangeboden met zijn veertigjarig priesterfeest op 15 Augustus 1944, een geschenk dat zij weer terug ontvingen om dagelijks in staat te zijn Onze Lieve Vrouw in deze kapel te vereren. Met de zegen met het Allerheiligste werd de plechtigheid gesloten, waarna de parochianen de nieuwe Fátima-kapel konden bezichtigen.
Voor het altaar in de nieuwe Fátima-kapel prijkte een prachtige bloemenmand, een geschenk van de leden in Nederland van de Vereniging Fátima (Stichting Fátima), waarvan Pastoor H. Geertman te Enschedé voorzitter is. De bloemenmand was gevuld met witte bloemen: chrysanten, anjers, gladiolen. Op een wit zijden lint prijkten de woorden „Stichting Fátima". Een sympathieke geste.

Louis P. Schols.

Gescheiden Duitse gezinnen gaan moreel ten onder

Het probleem van de gescheiden Duitse gezinnen baart steeds meer mensen, voornamelijk in onze grensgebieden, toenemende zorg. „Het is een zeer ernstig probleem", verzekerde ons een Limburgse priester die op dit gebied werkzaam is, „want uit dit gescheiden-zijn vloeien zoveel morele gevaren voort. Het gezinsleven wordt vaak volledig ondermijnd en daarbij is het aantal legio". En hij concludeerde: „Zolang de mogelijkheid niet bestaat, dat het gezin wordt uitgewezen, vind ik het onverantwoord het van den vader gescheiden te houden. Dit kweekt groot leed en onnodige verbittering. Ik weet, dat het probleem een hatelijk karakter draagt, omdat er Duitsers bij zijn betrokken. Maar dit ontslaat ons niet van de plicht er een spoedige en afdoende oplossing voor te vinden. Het recht om te leven in eigen gezin, is een van de meest primaire mensenrechten. De Duitse methoden hebben deze verkracht. Maken we ons aan schuldig, dan bewijzen wij geen haar beter te zijn dan de nazies".

Het gaat hier om Duitse gezinnen die, sinds jaar en dag in ons land, maar vooral in de mijnstreek en andere Zuidelijke grensgebieden wonen. Van deze gezinnen is de vader tijdens de bezetting vrijwillig of onder dwang naar het Duitse front of naar de Duitse fabriek getogen. Sinds de bevrijding is de grens hermetisch gesloten en ziet hij geen kans, wanneer hij in vrijheid is, weer naar de zijnen op legale wijze te komen.

Toch zijn velen illegaal teruggekeerd. De liefde voor hun gezin dwong hen alle risico's te nemen. Wanneer van de plaatselijke instanties een gunstig advies over het gezin van de teruggekeerde was doorgegeven naar de Rijksvreemdelingendienst in Den Haag, deed de burgemeester van de Nederlandse plaats van inwoning in sommige gevallen een oogje toe. Hij kent zijn pappenheimers, ook die van Duitse nationaliteit ter dege. Hij weet, dat de vader bij de zijnen hoort en voor hen de kost moet verdienen. Hij zorgde voor werk en voor dis tributiebescheiden. De politie vond het best. Malafide Duitse gezinnen kregen deze kansen nimmer. Alleen die gezinnen, waarop niets aan te merken is geweest. De burgemeester overwoog ook, dat terugkeer van de vader betekent, dat het gezin niet langer door de gemeente onderhouden behoeft te worden. Zijn menselijke handelwijze is zo ook de belastingbetaler van nut.

Kink in de kabel.

Maar vaak komt er een kink in de kabel. Meestal is het een jaloers familielid of een „goede buur", die de „onderduiker" bij de vreemdelingendienst aangeeft. En dan moet deze optreden. Plichtsgetrouwe ambtenaren halen de man en brengen hem weer over de grens. De Engelsen zetten hem drie maanden in het gevang wegens illegale grensoverschrijding.

Maar het gezin blijft weer onverzorgd achter. Opnieuw moet een beroep worden gedaan op Burgerlijk Armbestuur of Maatschappelijk Hulpbetoon. Weer kan uiteindelijk de belastingbetaler dokken. Een werkkracht is opnieuw onttrokken aan de mijn of de fabriek. De ellende begint in het gezin weer opnieuw......

Daarnaast kent men het geval, waarbij het gehele gezin hier woont, maar waarvan een zoon, meestal een minderjarige, b.v. uit krijgsgevangenschap teruggekeerd, illegaal de grens heeft overschreden. Burgemeester en politie helpen de jongen, wanneer het om een gezin gaat, dat gunstig bekend staat. Maar wanneer het jaloerse familielid of de „goede buur" ook hier in actie komt, ondergaat de jongen hetzelfde lot, maar dit schrijnt te meer, omdat het om een minderjarige gaat. Onze priesterlijke zegsman oordeelt: „Ik vind dit onbarmhartig. Ik vind het zelf in hoge mate onchristelijk. Als het gezin niet voor uitwijzing in aanmerking komt — en dat kan men met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid toch wel aannemen — zie ik niet in, waarom deze minderjarige van zijn ouders gescheiden moet blijven. Van dit gezinsmilieu kan, waar nodig, slechts goede invloed uitgaan. Maar zelfs wanneer het om een malafide gezin gaat, hoort de jongen er ook naar terug te keren. Hij hoort in zijn gezin. Wat moet er van zo'n jongen terechtkomen en in het huidige Duitsland? Ik meen, dat het onthouden van minderjarigen aan hun ouders in strijd met onze christelijke gezinsopvattingen. Ik vind het heidens".

Geen formalisme.

Het probleem der gescheiden Duitse gezinnen is inderdaad een ontzettend probleem. „Men kan in theorie allerlei bepalingen en voorschriften maken", zei de priester nog, „maar als na drie jaar bevrijding blijkt, dat ze niet uitvoerbaar zijn, moet men andere wegen bewandelen. Daarbij komt, dat deze bepalingen en voorschriften meestal ontsproten zijn aan de mentaliteit van de Londense propaganda, die we langzamerhand volkomen ontgroeid zijn. Het gaat er nu om voor de Duitse gezinnen een oplossing te vinden die beantwoordt aan de practische mogelijkheden van 't ogenblik. Als 't u blieft geen formalisme, maar snel en vlot afhandelen. Kan de Rijksvreemdelingendienst nu niet op staande voet de gevallen afwerken, waarin gunstige adviezen worden verstrekt door de plaatselijke vreemdelingendiensten? En kan nu heus niet voor menig ander geval de mogelijkheid worden geopend om in geval een advies is gegeven in de bewogen dagen der bevrijding of ontsproten aan de mentaliteit van de Londense propaganda, dit advies te herzien? Dan weten de Duitse gezinnen eindelijk allemaal waar ze aan toe zijn en kan bij terugkeer van de vader het gezin in vrede leven of het land worden uitgezet. Als de Engelsen bij dit laatste meewerken, is 't probleem spoedig afdoende opgelost."

Tot nog toe hebben de Engelsen niet bepaald hartelijk meegewerkt. Zij zien in de uit te zetten Duitsers naar mee-eters, die het voedingsvraagstuk in hun sector komen vergroten. Maar in dit verband deed een Vaalser wethouder de volgende suggestie aan de hand: „Als we nu eens gingen ruilen met de Engelsen? Als voor ieder Duits gezin, dat wordt uitgewezen een goed Nederlands gezin uit Duitsland weer keert? Ik meen, dat de Engelsen dan niet meer mee-eters krijgen en dat een onhoudbaar geworden probleem redelijk, en tot ieder voldoening wordt opgelost."

Een functionaris van een plaatselijke vreemdelingendienst zei ten slotte: „Zo als de zaken nu gaan, komt het er in de practijk op neer, dat vele Duitse gezinnen hier zullen blijven. Laat men van deze werkelijkheid uitgaande, niet met maatregelen wachten tot de gezinnen kapot zijn. Laat men nu doen, wat men doen moet en doen kan. Een kankergezwel zal worden uitgesneden".

Naschrift: Dit bovenstaand klemmend betoog over het kankerengewel der gescheiden gezinnen, moge ook hier wel eens met aandacht gelezen worden. Hierboven is sprake van Duitse gezinnen, maar op deze eilanden is sprake van eigen landgenoten. Hoeveel talrijke gezinnen zijn niet gescheiden door werkzaamheden en huizennood. Wat een individueel leed en uiteindelijke schade voor de gemeenschap wordt er niet geleden door deze betreurenswaardige toestand.

Laat men toch met krachti een oplossing zoeken. Het kost geld, maar de verwaarlozing der gezinnen kost op de lange duur meer. Geeft de arbeiders gelegenheid hun gezinnen bij zich te hebben. Bouwt huizen, treft sociale maatregelen. Veel praten helpt niet. Over talrijke onbenulige dingen wordt wekenlang met hartstocht gedebatteerd en gewroet. Maar dit kankergenewel der gerscheiden gezinnen wordt niet opgelost, omdat het zo moeilijk, zo duur is en velen niet belangrijk schijnt.

De samenleving in dit gebiedsdeel ondervindt veel schade door het euvel der gescheiden gezinnen. Dit op te lossen is allernoodzakelijkst.

Wanneer wij autonomie zoeken voor het gebiedsdeel en anderen nog weer voor Aruba afzonderlijk, dan is het toch wel allereerst noodzakelijk, dat het individi autonoom wordt in zijn eigen huis. Dit is niet mogelijk in de gezinnen zijn, die ontwricht zijn door economische omstandigheden. Baas in eigen huis.

Het is prachtig, maar dan eerst voor de gezinnen, die door harde noodzaak gedwongen worden gescheiden te leven. Autonomisten maakt eerst de huisvader weer autonoom in zijn eigen gezin en dwingt hem niet zijn gebied te verlaten, want dat is heidens.

Dat deden zelfs die oude verfoeilijke kolonisten niet.

Tien jaar Curacao

Het beeld van Curaçao is in tien jaar sterk veranderd. Tien jaar geleden was er de oude brug nu de nieuwe van de Irs. Ten Brink en Schoorl, het beeld aan de haven werd anders. Er kwam West End een vreemd, doch typisch gebouw. Het huis van den Bisschop kreeg een prachtige gevel (de schoonheidscommissie wilde deze gevel afkeuren-) Het Martinus gesticht kreeg een prachtig patio en werd een eenheid. Er kwamen de moderne bewaarscholen, die een parlementaire commissie in verrukking brachten.

Het Brionplein werd aan de Noordkant ook door betere winkelpanden afgesloten, terwijl de oude politie-keet een interessant politi gebouwtje kreeg. Een nieuwe weg brengt ons dan naar het nieuwe grote Zeemanshuis. Langs de haven zijn verder de nieuwe gebouwen van de K.N.S.M., de Trading en de Douane Drie gebouwen erg uit elkaar lopend, doch die het aardige spect van de haven goed doen. Otrabanda verloor de poort van Paris, ofschoon de keet er achter nog steeds verschrikkelijk is. De straatjes werden geasphalteerd en dat was een vooruitgang er kwam het gebouw van onze Paulusdrukkerij, en de Bredestraat kreeg vooral vooraan verschillende goede winkelpanden, ofschoon het niet kan halen bij de Punda. Het Sanatorium kreeg een nieuw-bouw, die een goede gevel gaf. Er is de nieuwe school op de Hoogstraat een magnifiek gebouw. Het hospitaal werd modern, ook in de verdere decoratie, men denke aan de kapel. Er kwam een Willibrordus college, een nieuwe winkelgebouw van de Trading met een concha. Vele huizen werden vernieuwd, straten werden opgevuld met goede gebouwen ofschoon er niet veel variatie was in de stijl.

De H. Hartschool werd monumentaal met het geweldige trappen gebouw, waarvoor nu een bewaarschool gebouwd wordt. De Rode-weg jaren lang een grief werd prachtig verbeterd door het wegdek te verlagen en te asphalteren, zij die hoopte dat die verbetering door zou zetten tot in Wishi kwamen bedrogen uit. Een openbaarschool op Mundo Nobo komt in een villawijk met een museum. De ambtenaren bouwden de hoek van de Nederhorst-woningen vol. De asphaltweg werd doorgetrokken tot Charo en over de Berg. Er kwam een Adventisten kerk.
Huizen complexen verrezen daar, terwijl op de berg een groep mooie villa's gebouwd werden, hetzelfde zagen we bij Plantersrust en nu in de villa wijk Habaai waar ook een nieuwe school verrijst. Wishi is misdeeld, een nieuwe cine komt er nu, doch dit gedeelte had allang aangepakt moeten worden, nieuwe trottoirs, verlichting, regeling met de Isla over stankverspreiding (vooral dit laatste!) Bij Julianadorp verrijst nu een Julianastad.

De weg om het Schottegat bleef hetzelfde, doch naar Santa Maria kwam een asphalt weg tot Hato, met ons prachtig station, terwijl ook Santa Maria waar een clubgebouw werd en een jongensschool, verbonden werd met Porta di Isla. De ingang van de Isla werd verlegd, de villawijken van de Isla kregen steeds uitbreidingen en kwam een nieuw hoofdkantoor. De arbeiders kregen meer huizen, de kampementen breiden zich uit. De Protestantse kerk werd een mooi gebouw, terwijl daar acher de goed gebouwde nieuwe kerk van Groot Kwartier staat. Monte Cristo Rustoord kreeg paviljoenen. Villa's kwamen er verder langs de Schottegatweg dat het een lust werd. En van Engelen wordt het Wassenaar van Curaçao. Zeelandia raakt vol, daar zien we nog het achterlijke van het wegenprobleem. De Salinja werd volgooid en men ziet wat de moderne tijd kan verbeteren. Dominguito werd nu werkelijk een dorp, aan de Pen verrees tevens een dorpje op het eind. Een zonderling gebouw blijft altijd het Cultuurcentrum. De winkels in de Punda werden beter ofschoon het geen Europese verzorging is met geweldige etalagemogelijkheid. Het gaat hier om verkopen en opbergen primair. Een nieuw postkantoor is er nog niet en de gevangenen zitten nog in hun afschuwelijk verblijf. De Hendrikschool is prachtig uitgebouwd met een vleugelbouw en binnenplein. Curaçao werd mooier, veel mooier.